

תוספת מס' 1

על העתון הרשמי גליון מיוחד מס' 1400 מיום 2 באפריל, 1945.

פקודת עיריות (תיקון).

מס' 6 לש' 1945.

פקודה הבאה לתקן את פקודת העיריות, 1934.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. פקודה זו תיקרא פקודת העיריות (תיקון), 1945, והיא תיקרא כאחת עם פקודת העיריות, 1934, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.
2. (*)
3. (*)
4. סעיף 45 של הפקודה העיקרית יתוקן —
(א) במחיקת פסקה (א) של התנאי לאותו סעיף וסימונו מחדש של הפסקות (ב) ו(ג) של אותו תנאי כפסקות (א) ו(ב) כסדרן;
(ב) בהוספת התנאי הנוסף הבא בסוף הסעיף הנ"ל: —
„ובתנאי נוסף שלא יאשם חבר מועצה בעבירה לפי סעיף זה אם —
(א) אין הוא נוכח בישיבה או בישיבות של המועצה שבה או שבהן דנים בחוזה או בעניין אחר שבו הוא מעוניין במישרים או בעקיפים כאמור לעיל, ואין הוא מצביע בקשר אליו, וכן
(ב) לפני אותה ישיבה או בישיבה הראשונה מן הישיבות הללו מסר הודעה בכתב לראש העירייה או למזכיר העירייה כי הוא מעוניין בחוזה או בעניין האחר כאמור לעיל, והודעה זו נמסרה לשאר חברי המועצה בישיבה או לפניו ונרשמה בפרר טוקול של הישיבה“.
5. סעיף 48 של הפקודה העיקרית יתוקן בהחלפת הנקודה שבסוף התנאי השני לאותו סעיף בפסיק, ובהוספת המלים הבאות לאחוריו: —
„או, אם לא היה מועמד כזה כנ"ל, ע"י אדם שיתמנה בידי הנציב העליון“.
6. סעיף 68 של הפקודה העיקרית יתוקן בהחלפת המלים „הסכום שהוצא“ שבסעיף־טן (3) מאותו סעיף במלים „סכום ההכנסה וההוצאה“.
7. סעיף 75 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת פסקה (ב) של אותו סעיף והחלפתה בפסקה הבאה: —
„(ב) בעניין הסדרת הכספים והחשבונות של המועצות (מתוך כפיפות להוראות הפקודה הזאת) ובעניין קביעת הפנסקים הצורה שבהם יתנהלו חשבונות אלה, וכן“.
8. סעיף 86 של הפקודה העיקרית יופקע ובמקומו יבוא הסעיף הבא:
86. מינוי פקידים. פקידי מועצת עיריה, שאינם הפקידים הנזכרים בסעיף 85, יכולים להתמנות על-ידי המועצה במשרות שהוקצו למענן הקצאות באומדנות של אותה שנה, ושנתאשרו בהתאם להוראות הפקודה הזאת“.
9. סעיף 87 של הפקודה העיקרית יופקע ובמקומו יבוא הסעיף הבא: —
„שירות פקידים. 87. כל פקיד שנמנה בהתאם להוראות סעיף 85 או 86 לא ישולח, אלא־אם —

הפקעתו של סעיף 86 מהפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

הפקעתו של סעיף 87 מהפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

(א) החליטה המועצה לשלח אותו, לאחר שנמסרה הודעה כהלכה לכל חברי המועצה ששאלת שילוחו תעמוד לדיון בישיבת המרעצה שבה נתקבלה ההחלטה הזאת, או
(ב) נתחייב בדין על עבירה פלילית, והמושל אישר את שילוחו".

10. סעיף 93 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת הסעיפים הקטנים (2) ו-(3) מאותו סעיף והחלפתם בסעיפים הקטנים הבאים: —

תיקון סעיף 93 של הפקודה העיקרית.

„(2) אם חוזה שהותר לפי סעיף-קטן (1) כרוך בהוצאה, העולה על הסכום שייקבע בידי המושל לכל מרעצת עירייה אלא שאינה עולה על חמשת אלפים פונטים, הוא יוגש למושל לאישור, ואילו אם הוא כרוך בהוצאה העולה על חמשת אלפים פונטים, הוא יוגש לנציב העליון לאישור.

(3) כל חוזה שהותר לפי הוראות סעיף-קטן (1) ונתאשר, במקום שיש צורך בכך, בהתאם להוראות סעיף-קטן (2), ייעשה בידי ראש העירייה בשם המועצה ויחתם בחותמת העירייה.”

11. סעיף 96 של הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) בהפקעת פסקה (ח) של סעיף-קטן (2) מאותו סעיף (כפי שחוקקה בסעיף 3 מפקודת העיריות (תיקון), 1938), ובהחלפתה בפסקה הבאה: —

תיקון סעיף 98 של הפקודה העיקרית. מס' 22 'ש' 1938.

„(ח) לפקח על בנייתם והפעלתם של מעליות, פירי-מעליות, מסקים ומדרגות נעות בכל בניין, להסדיר את בנייתם והפעלתם ולדאוג לבדיקתם, באותה מידה שהמועצה תראה צורך בה לשם בטחון בפני תאונות בקשר אליהם ולדאוג לביטוח שיכלול מקרה מוות או חבלה של כל אדם בגלל כל מעלית, פירי-מעלית, מסק או מדרגות נעות;”

(ב) במחיקת המלים „אשר למפעלי המים שנכוננו ע”י מועצת העירייה” שבראש סעיף-קטן (4) מאותו סעיף, ובהחלפתן במלים הבאות: —

„אשר למפעלי המים שהוקמו בידי מועצת העירייה או בידי כל גוף ציבורי אחר או בידי כל אדם פרטי לשם הספקת מים בתחומי איזור העירייה.”;

(ג) בהפקעת סעיף-קטן (10) מאותו סעיף ובהחלפתו בסעיף-הקטן הבא: —

10. להסדיר בתי-מלון, בתי-אוכל, פנסיונים, אכסניות, בתי-משלוח, וכו’.

אושפיים, בתי-לינה ומוסדים אחרים כיוצא באלה.”;

(ד) במחיקת ה”ויו” מהמלה „ולהתקין” שבשורה השנייה של סעיף-קטן (12) ממנו. בהוספת פסיק לאחר המלה „לבריאות” שבסוף אותו סעיף-קטן והוספת המלים והפסיק הבאים לאחרי: —

„ולהסדיר או למנוע את רעייתם או מעברם של בעלי-חיים.”

12. סעיף 98 של הפקודה העיקרית יתוקן —

תיקון סעיף 98 של הפקודה העיקרית.

(א) בהפקעת פסקה (ה) של אותו סעיף ובהחלפתה בפסקה הבאה: —

„(ה) לבנות ולקיים בניינים לרבים ולעשות עבודות ציבוריות אחרות, ולבנות ולקיים חנויות ובתיים;”;

(ב) בהוספת הפסקה הבאה מיד לאחר פסקה (ו) של אותו סעיף: —

„מטכר תוצרת חיים ולפקח עליה מתוך איסור ממכרם שלא בשוק הרבים או באופן בסיטונות. אחר;”

(ג) בהוספת הפסקה הבאה מיד לאחר פסקה י”ח ממנו: —

(י”ח—א) להטיל מס לצרכי עזרה סוציאלית על סכומים שמשלמים אורחים בגין שיכון או אוכל בכל בית-מלון, בית-אוכל, פנסיון, אכסניה, בית-אושפיים, בית-לינה, או מוסד כיוצא באלה, ועל סמורים שמשלמים לקוחות בגין אוכל או משקה הנצרכים בכל מסעדה, בית-קפה, בית-התה, באר, מזנון, מועדון, קנטינה או מוסדים כיוצא באלה:

בתנאי כי לא יוטל כל מס כזה, אלא לפי חוקי-עזר שהותקנו בהתאם להוראות פקודה זו: ”

וכן בתנאי נוסף כי לפסקה זו תהיה נפקות מתוך כפיפות לאותם פטורים שיהיה הנציב העליון במועצה עשוי לקבעם בצו ;

(ד) במחיקת פסקה (י"ט) מאותו סעיף (כפי שחוקקה בסעיף 3 מפקדות העיריות (תיקון) (מס' 2, 1935), ובהחלפתה בפסקה הבאה : —

„פתיחתו וסגירתו של הנויות וכו' .
(יט) להסדיר את פתיחתם וסגירתם של הנויות, מסעדות, בתי־קפה, בתי־האהבה, באינס, מזנונות, קנטינות, ומוסדים אחרים כיצא באלה, של בתי־קולנוע ושאר מקומות של שעשועים לרבים או של כל סוג מסויים של מוסדות אלה ולפקח על פתיחתם וסגירתם, ובלי לפגוע בכללותו של הכוח הנ"ל — לקבוע את שעות הפתיחה והסגירה בכל יום מסויים ;”

בתנאי שפסקה זו תהיה נודעת לה נפקות מתוך כפיפות לאותם פטורים, שיהיה הנציב העליון במועצה עשוי לקבעם בצו ;

(ה) בסימונה מחדש של פסקה (כ"א) מאותו סעיף כפסקה (כ"ב) ובהוספת הפסקה הבאה כפסקה (כ"א) לאחר פסקה (כ) : —

„תעודות־אישור.
(כ"א) לתת תעודות־אישור בנוגע לכל עניין שהיא נדרשת או כוחה יפה לעשותו לפי פקודה זו או לפי כל פקודה אחרת או לפי חוק אחר;”

13. סעיף 99 של הפקודה העיקרית יתוקן בהוספת הסעיף־הקטן הבא כסעיף־קטן (א 6) לאחר סעיף־קטן (6) של אותו סעיף : —

(א 6) הנציב העליון רשאי להתקין חוקי־עזר לדוקמה כדי שכל מועצת עירייה תנהיגם בתורת חוקי־עזר שהותקנו על־ידיה לפי סעיף זה. חוקי־עזר אלה לדוגמה יפורסמו בעתון וכל חוקי־עזר שיתקנו בידי מועצת עירייה לפי סעיף זה יכולים לכלול, בשינויים או גלי שינויים, בין בצורת הוספה, החלפה, תיקון או מחיקה ובין בצורה אחרת, את סעיפיהם של חוקי־העזר האלה לדוגמה, כולם או מקצתם.”

14. סעיף 101 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלה „מקצתו” שבשורה השלישית של ההגדרה „מחזיק” ובהחלפתה במלים „חלק ממנו”.

15. סעיף 103 של הפקודה העיקרית יופקע ובמקומו יבוא הסעיף הבא : —

103. אם שומת קרקע תפוסה או בלתי תפוסה או של בניין לא פטורים. תגיע כדי סכום, שייקבע מזמן לזמן בידי המושל, לא יוטל עליהם שום מס.”

16. סעיף 106 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת הביטוי „עד ליום אחד ושלושים במאי בכל שנה שבו” ובהחלפתו בביטוי הבא : —

„עד ליום שלוששים ואחד בינואר, בכל שנה, או מקום שהיו רואים את שומת מס הרכוש העירוני כאילו היתה השווי לצורך מס לפי התנאי לסעיף 107, היום השלושים ואחד במאס בכל שנה, או אותו תאריך מאוחר יותר שיקבע המושל בכל שנה מיוחדת.”

17. סעיף 109 של הפקודה העיקרית יופקע ובמקומו יבוא הסעיף הבא : —

109. רשימת השומה תפורסם מתוך הצגת העתק ממנה במשרד מועצת העירייה ובאותם המקומות האחרים שיקבע המושל, ביום השלושים ואחד בינואר של כל שנה, או לפני אותו תאריך, או מקום שהיו רואים את שומת מס הרכוש העירוני כאילו היתה השווי לצרכי המס לפי התנאי לסעיף 107, ביום השלושים ואחד במאס של כל שנה, או באותו תאריך מאוחר יותר שיקבע המושל בכל שנה מיוחדת.”

18. סעיף 110 של הפקודה העיקרית יופקע ובמקומו יבוא הסעיף הבא : —

110.—(1) במשך ארבעה־עשר יום מיום פרסום רשימת השומה רשאי כל אדם (לרבות מועצת העירייה) הרואה את עצמו מקופח ברשימה הזאת בשל אחד מן הנימוקים הבאים, דהיינו : —
(א) שנכלל בשגגה כבעל קרקע או בניין או כמחזיק בהם,

תיקון סעיף 99 של הפקודה העיקרית.

תיקון סעיף 101 של הפקודה העיקרית.

הפקעת סעיף 103 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

תיקון סעיף 106 של הפקודה העיקרית.

הפקעת סעיף 109 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

הפקעת סעיף 110 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

- (ב) שלא נכלל כבעל קרקע או בניין או כמחזיק בהם,
 (ג) ששומת השווי לצורך מס של קרקע או בניין כלישהם שהוא בעליהם או מחזיק בהם איננה נכונה או אינה הוגנת,
 (ד) שאיזה אדם אחר הוצא בשגגה מרשימת השומה,
 (ה) ששומת השווי לצורך מס של קרקע או בניין כלישהם איננה נכונה או אינה הוגנת.

לפנות אל ועדת השומה בבקשה, הערוכה בטופס המובא בתוספת השתיים-עשרה על הפקודה הזאת, לתקן את הרשימה.

(2) כל המבקש תיקון ברשימת השומה, פרט למועצת העירייה, ישלם אותם דמים וגם/או יפקיד אותם סכום על חשבון ההוצאות בגין בקשתו כאשר תקבע מועצת העירייה בחוקר-עזר.

(3) ועדת השומה תעיין בכלל הבקשות שהוגשו בהתאם לסעיף-קטן (1) ושביחס אליהן שולמו כל דמים וגם/או פקדון, שנקבעו לפי סעיף-קטן (2), והיא רשאית לתקן את רשימת השומה.

(4) כשתיקון כזה ברשימת השומה ישפיע במישרים על ענייני כל אדם זולת האדם שהגיש בקשה לוועדת השומה, לא ייעשה היקון זה עד אשר תינתן האפשרות לאותו אדם מושפע במישרים להשמיע את טענותיו בפני הוועדה.

(5) רשימת השומה המתוקנת תפורסם מתוך הצגת העתק ממנה במקומות שבהם היתה מוצגת רשימת השומה לפי הוראות סעיף 109, לא יאוחר מאשר —

- (1) ביום החמישה-עשר במאָרס; או
 (11) במקום שהיו רואים את שומת מס הרכוש העירוני כאילו היתה השווי לצורך מס לפי התנאי לסעיף 107, ביום החמישה-עשר ביוני; או

(111) אם המושל קבע תאריך לצרכי סעיף 109, בתאריך שהוא מאוחר יותר מן היום החמישה-עשר במאָרס, או מן החמישה-עשר ביוני, הכול לפי העניין, באותו מספר הימים שבו מאוחר התאריך שנקבע על-ידי המושל לצרכי סעיף 109 מן היום השלושים ואחד בינואר או מיום השלושים ואחד במאָרס, הכול לפי העניין.

(6) כל קרקע או בניין שצריך היה לכלול אותם ברשימת שומה, אלא שהושמטו ממנה, אין לפטור אותם, בגלל השמטה זו, מחובתם: ועדת השומה רשאית להוסיף אותם קרקע או בניין על הרשימה כל זמן שרשימת השומה היא בתקפה, ומשעשו כך יהיה בעליהם או המחזיק בהם, הכול לפי העניין, צפוי לתשלום המס בעד השנה שבה נעשתה הוספה הוספה זו: יש למסור הודעה בכתב לבעל הקרקע או הבניין או למחזיק בהם, הכול לפי העניין, על המס שבו ניי שומו, ומתוך כפיפות להוראות בעניין השגות וערעור שבפקודה הזאת, יהיו חייבים בתשלום המס שנישום כך, בתום שלושים יום מתאריך ההודעה."

19. סעיף 111 של הפקודה העיקרית יופקע, ובמקומו יבוא הסעיף הבא: —

„111.—(1) כל אדם (לרבות העירייה) אשר —

(א) פנה לוועדת השומה בבקשה לתקן את השימת השומה;

(ב) הושפע בכל בקשה כזאת.

רשאי, לא יאוחר מאשר —

(1) ביום השלושים ואחד במאָרס; או

(11) מקום שהיו רואים את שומת מס הרכוש העירוני כאילו היתה השווי לצורך מס

לפי התנאי לסעיף 107, ביום השלושים ביוני; או

הפקעת סעיף 111 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

(111) אם נקבע תאריך על-ידי המושל לצרכי סעיף 109, בתאריך שהוא מאוחר יותר מההיום השלושים ואחד במאָרס, או מהיום השלושים ביוני, הכול לפי העניין, באותו מספר הימים שבו מאוחר התאריך שנקבע על-ידי המושל לצרכי סעיף 109 מהיום השלושים ואחד בינואר או מהיום השלושים ואחד במאָרס, הכול לפי העניין. הקרוב ביותר שלאחר פרסום רשימת השומה המתקנת, לערער בפני בית-דין, שייקרא בית-הדין לערעורים, ויורכב בהתאם להוראות הסעיף הזה:—
בתנאי שאם אישר זאת המושל יוקמו, באופן האמור לעיל, שני בתי-דין לערעורים או יותר משניים לכל עירייה.

(2) כל אדם, פרט לעירייה, הרוצה לערער בפני בית-דין לערעורים, ישלם אותם דמים וגם/או יפקיד אותו סכום לחשבון ההוצאות ביחס לערעורו, שתקבע העירייה בחוקי-עזר.
(3) בית-הדין לערעורים יהיה מורכב משלושה חברים שאחד מהם ימונה על-ידי מועצת העירייה, אחד יהיה פקיד בממשלת פלשתינה (א"י) שימונה על-ידי המושל, ואחד מהם יהיה אדם אחר שאינו פקיד בממשלת פלשתינה (א"י) וימונה על-ידי המושל. המושל ימנה אחד מבין החברים האלה להיות יו"ר של בית-הדין לערעורים.
(4) בכל הערעורים המובאים בפני בית-הדין לערעורים לפי הוראות הפקודה הזאת — חלטיט ברוב דעות של חברי בית-הדין: בתנאי שרואים בית-דין לערעורים כאילו הוא מורכב כחוק אם בבירורו של ערעור בישיבה כל-שהיא משיבות בית-הדין נכחו היו"ר ועוד חבר אחר, אלא שאם היו חילוקי-דעות בין היו"ר ואותו החבר האחד, יש לברר את העניין מחדש בפני בית-הדין לערעורים המורכב משלושה חברים כאמור לעיל.
(5) בית-הדין לערעורים ישמע את דבריו של מערער כל-שהוא שערעורו הוגש בהתאם לסעיף-קטן (1) שביחס אליו שלמו כל דמים וגם/או פקדון שנקבעו לפי סעיף-קטן (2), ואת דבריו של המשיב, או לפי הכרעת דעתו של בית-הדין לערעורים, של כל אדם אחר בשם המערער או המשיב, וכן יוכל לשמוע את דבריהם של אותם עדים ולדרוש אותן תער דות שיראה צורך בהם.

(6) החלטת בית-הדין לערעורים תהיה סופית, ואין לערער עליה בפני שום בית-משפט: בתנאי כי בית-הדין לערעורים יהיה רשאי למסור — או, אם נצטווה על-ידי בית-משפט מחוזי לעשות כן, ימסור — את הכרעתו בצורת הודעה באיזו נקודת חוק, לחוות דעתו של בית-המשפט המחוזי.
(7) רשימת השומה תתוקן על-ידי ועדת השומה בהתאם לכל הכרעה של בית-הדין לערעורים.

20. הפקודה העיקרית תתוקן בהוספת הסעיף הבא כסעיף 111 א, לאחר סעיף 111 ממנה:—
„חייב במס ער־סיום 111 א. כל אדם החייב לשלם מס כל-שהוא שהוטל עליו לפי פקודה זו ישלם את סכומו של המס בתאריך פרעונו, ואפילו עירער בפני בית-הדין לערעורים בהתאם לסעיף 111, אך בתאריך זמן פרעונו של המס עוד לא ניתנה ההחלטה בעניין הערעור:
בתנאי שאם נעשה תיקון ברשימת השומה בהתאם להחלטת בית-הדין לערעורים, והאדם החייב במס שילם יותר מדי, יש להחזיר לו או לזקוף להשבוננו את ההפרש, אך אם שילם אותו אדם פחות מדאי, ישלם את ההפרש, ואפשר יהיה לגבותו כאילו היה פגור בתשלום המס“.

21. סעיף 115 של הפקודה העיקרית (כפי שחוקק בסעיף 9 מפקודת העיריות (תיקון), 1940), יתוקן —

(א) בהוספת המלים הבאות בסוף סעיף-קטן (2) ממנו:—

„כמו כן רואים את ההודעה כאילו נמסרה מסירה מספקת מבחינת החוק אם נמסרה, או נשלחה דרך הדואר, לפי כתובתו הידועה באחרונה. אם שייך הרכוש לבעלים בחלקים בלתי מחולקים רואים את ההודעה כאילו נשלחה לבעל הרכוש אם נמסרה או נשלחה בדרך הדואר לפי הכתובת הידועה באחרונה של אחד הבעלים-השותפים;”
(ב) במחיקת המלים „לביתו או לארמותיו“ המצויות בשורה הרביעית של פסקה (א) לסעיף-קטן (4) של אותו סעיף והחלפתן במלים הבאות:—

הוספת סעיף חדש
111א בפקודה
העיקרית.

תיקון סעיף 115 ש
הפקודה העיקרית.
מס' 3 לש' 1940.

„לבינתו, למקומו או לקרקעותיו“

וכן (9)

(ג) בהחלפת המלים „שעור של הערכה שנעשתה“ המצויות בשורה הראשונה מסעיף-קטן (9) לאותו סעיף במלים „מס או שומת שהוטלו“.

22. הפקודה העיקרית תתוקן בהוספת הסעיף הבא כסעיף 116 לאחר סעיף 115:—

116.—(1) בלי לפגוע בזכותו לפי סעיף 115 (3) לצוות לתפוס ולמכור את נכסי המיטלטלים השייכים לאדם שלא שילם מס, רשאי ראש העירייה, משסירב או נמנע אדם זה לשלם לגובה המסים של העירייה את הסכום הנזכר בכתב ההרשאה כפי שנקבע לפי סעיף 115 (4) (א) —

תיקון סעיף 116 ש5 הפקודה העיקרית.

„עיקול משכורת, שבר-דירה או חובות שחבים למי שלא שילם מסים.“

(א) לעקל כל שכן דירה או חובות המגיעים לאותו אדם;

(ב) אם אדם זה הוא פקיד או עובד אצל הממשלה או מקבל משכורת מכל אדם, לעקל רבע אחד ממשכורתו או משכר עבודתו.

(2) אדם הרואה את עצמו מקופח בגלל עיקול כל-שהוא שהוטל לפי סעיף זה על כספים המגיעים לו, רשאי להגיש תביעה משפטית נגד העירייה ולתבוע ממנה להחזיר או לשחרר את הכספים שעוקלו כך, בצירוף או שלא בצירוף דמי-נוק, והעירייה תהיה אחראית, ואפשר יהיה להוציא פסק-דין עליה, בשל כל דבר שנעשה או שנראה כנעשה לפי סעיף זה:

בתנאי שאין להגיש תביעה משפטית כזאת לאחר תום ארבעה-עשר יום מתאריך העיקול:

ובתנאי נוסף שאם הוגשה תביעה כזאת על-ידי האדם שטוענים נגדו שפיגר בתשלום מסיו, אין לדון בה אלא אם השליש בבית-המשפט את סכום המס שלפי הטענה הנ"ל פיגר בתשלומו או נתן ערבות לאותו מס כדי הנחת דעתו של בית-המשפט או פטורו מתשלום מסי בית-המשפט, כולם או מקצתם, בגלל עניינו בהמשך לכל פקודה או כללי בית-משפט“.

23. סעיף 125 מן הפקודה העיקרית יופקע, ובמקומו יבוא הסעיף הבא:—

125. למרות כל דבר האמור בסעיף 7 של פקודת בתי-המשפט העירוניים, ישולמו כל הקנסות, הדמים, הסכומים המגיעים ודמי הענשים שנגבו לפי פקודה זו, או לפי כל חוק-עזר שהתקינו לפיה, לקופת העירייה ויהו חלק מקרונותיה“.

הפקעת סעיף 125 מן הפקודה העיקרית והחלתו כסעיף אחר.

24. סעיף 128 מן הפקודה יופקע ובמקומו יבוא הסעיף הבא:—

128.—(1) סכומים כל-שהם, המגיעים למועצה לחשבון מסים או באופן אחר ופיגרו בתשלומם לא פחות משלוש שנים, הם מתלבנים כחוב שאינו ניתן להיגבות, אפשר למחקם — באישורו של המושל — מספרי המועצה.

(2) סכומים כל-שהם, המגיעים למועצה לחשבון מסים או באופן אחר, אפשר למחקם מספרי המועצה, באישורו של הנציב העליון במועצה בכל מקרה שהוא מוצא את הדבר מועיל מבחינת ענייני הכלל“.

הפקעת סעיף 128 מן הפקודה העיקרית והחלתו כסעיף אחר.

25. פסקה 2 של התוספת השנייה על הפקודה התוקן:—

(א) בהחלפת המלים „עשרים וחמש“ שבפסקה (א) של אותה תוספת במלים „עשרים ואחת“;

(ב) בהפקעת פסקת-משנה (ד) של אותה תוספת והחלפתה בפסקת-המשנה הבאה:—

(ד) שילם — במשך תקופה של שנים-עשר חודש שקדמו לתאריך שנקבע על-ידי המושל להכנת פנקס הבוחרים לפי סעיף 14 של פקודה זו, או במשך תקופת של שנים-עשר

תיקון התוספת השנייה על הפקודה העיקרית.

חדש שקדמו לתאריך שנקבע לתיקונו של אותו פנקס — מסי עירייה כדי פונט אחד, לפחות, ביחס לכל תקופה של שנים-עשר חודש, על רכוש הנמצא באיזור העירייה;”
(ג) בהפקעת התנאי הראשון לאותה פסקה (כפי שזווקק בסעיף 11 של פקודת העיריות (תיקון), 1940), והחלפתו בתנאי הבא: —

מס' 3 לש' 1940.

„בתנאי שאם תפוס בניין כל-שהוא בתחומי איזור העירייה על-ידי מחזיק נבדל אחד או על-ידי מחזיקים נבדלים אחדים, ושולמו מסי-עירייה על אותו בניין לכל תקופה של שנים-עשר חודש, כי או, נוסף על האדם ששילם את המסים הללו, רואים כל מחזיק נבדל באותו בניין (שאינו האדם ששילם את המסים הללו) בתאריך שנקבע על-ידי המושל להכנת פנקס הבחורים לפי סעיף 14 של הפקודה הזאת או שנקבע לכל תיקון של אותו פנקס, כאילו שילם מסי עירייה לתקופת שנים-עשר החודש הנ"ל, כדי סכום השווה לסכום שיתקבל כשמחלקים את הסכום ששולם כנ"ל לחשבון המסים במספר המחזיקים הנבדלים;”
(ד) בהפקעת התנאי השני לאותה פסקה.

תיקון התוספת
הרביעית על הפקודה
העיקרית.

26. פסקה 2 של התוספת הרביעית על הפקודה העיקרית תתוקן בהפקעת פסקת-משנה (א) של אותה תוספת והחלפתה בפסקאות-המשנה הבאות:
„(ג) שילם במשך שנים-עשר חודש שקדמו ליום שבו הוצע כמעומד על רכוש המצוי באיזור העירייה מסי עירייה כדי סכום שני פונטים, לפחות, על כל תקופה שהיא בת שנים-עשר חודש, או שנחשב כאילו שילם את המסים האלה לפי הוראות התוספת השנייה על הפקודה הזאת, וגם
(ד) הוא יודע קראו וכתוב.”

תיקון התוספת
השמינית על הפקודה
העיקרית.

27. התוספת השמינית על הפקודה העיקרית תתוקן: —
(א) בהפקעת פסקת-משנה (ב) לפסקה (15) של תקנה 5 ממנה ובהחלפתה בפסקת-המשנה הבאה: —
„(ב) יהיה מותר לשתים מפלגות או יותר לבוא לידי הסכם לצרף את עדפי הקולות שלהן באופן שנקבע בתקנות 6 ו-7 של התוספת הזאת.”
(ב) בהוספת התקנות החדשות הבאות בסופה של אותה תוספת כתקנות 6 ו-7: —

6.—(1) יהיה מותר לשתים מפלגות, המשתתפות בבחירות, או ליותר משתיים, לבוא לידי הסכם (הקרוי להלן „הסכם בחירות”) לצרף את קולותיהן:

בתנאי שכל מפלגה המשתתפת בבחירות לא תהיה צד ליותר מהסכם בחירות אחד על כל בחירות מסוימות.

(2) הסכם בחירות צריך להיערך בכתב ולציין אך ורק את הסכמתן של המפלגות המשתתפות בבחירות שבאו לידי הסכם לצרף את קולותיהן במקרה של הצבעה, ולהיחתם בשם כל מפלגה ומפלגה המשתתפת בבחירות לפחות בידי רוב המועמדים של אותה מפלגה שנתמנו כהלכה. כל הסכם כזה לא תהיה לו שום נפקות אלא-אם-כן נמסר כהלכה לפקיד הבחירות לא פחות משלושה ימים לפני יום ההצבעה, והוצג על ידו מחוץ למשרדי המועצה ועל דלתות בתי-התפילה או לידן.

7.—(1) לצרכי התקנה הזאת הביטוי „גוש בחירות” פירושו כל צירוף של מפלגות המשתתפות בבחירות שבאו לידי הסכם בבחירות ב-רתוקף לפי תקנה 6 וכן כל מפלגה המשתתפת בבחירות שאינה צד להסכם בחירות.

(2) כל גוש בחירות יהיה זכאי במקום אחד במועצה על כל מכסת קולות שקיבל.

(3) המקומות הנותרים יוקצו לגושי הבחירות בעלי ערף-הקולות הגדול ביותר לאחר ניכוי המכסות השלמות:
בתנאי שאם קיבל גוש מספר קולות שהוא פחות מהמכסה המלאה,

רואים את כל הקולות שנתקבלו כך כעודף של קולות.

(4) המקומות שהוקצו לגוש בחירות יחולקו, אם גוש בחירות כזה כולל יותר ממפלגה אחת המשתתפת בבחירות, בין אותן מפלגות באופן הבא: —

(א) כל מפלגה המשתתפת בבחירות הכלולה בגוש בחירות כזה תהיה זכאית במקום אחד במועצה על כל מכסת קולות שהיא מקבלת.

(ב) המקום הנותר או המקומות הנותרים שהוקצו לגוש בחירות כזה יוקצו למפלגה או למפלגות הכלולות באותו גוש בחירות, שלהן עודף הקולות הגדול ביותר לאחר ניכוי המכסה המלאה:

בתנאי שאם מפלגה המשתתפת בבחירות מקבלת מספר קולות פחות ממכסת קולות מלאה, רואים את כל הקולות שנתקבלו כך כאילו הם עודף של קולות."

28. התוספת האחת-עשרה על הפקודה העיקרית תתוקן בהחלפת המלים, "בעתון הרשמי ובאותם העתונים", המצויות בפסקת-משנה (1) מפסקה 1 של אותה תוספת, במלים, "באותם העתונים".

29. הפקודות הבאות מופקעות בזה: —

- (1) פקודת העיריות (תיקון), 1934.
 (2) פקודת העיריות (תיקון) (מס' 2), 1935.
 (3) פקודת העיריות (תיקון), 1941.

תיקון התוספת
 האחת-עשרה
 על הפקודה
 העיקרית.
 הפקעה.

מס' 10 לש' 1084.
 מס' 11 לש' 1085.
 מס' 7 לש' 1041.

גורט
 נציב עליון.

29 במארכ, 1945.

פקודת מס רכוש עירוני (תיקון).

מס' 7 לש' 1945.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מס הרכוש העירוני, 1940.

חוק יחזק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י), לאמור: —

1. פקודה זו תיקרא פקודת מס הרכוש העירוני (תיקון), 1945, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת מס הרכוש העירוני, 1940, הקרוייה להלן "הפקודה העיקרית".

2. סעיף 5 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת הביטוי "סעיף 5 (2)" המצוי בתנאי הפקודה העיקרית.

3. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יתוקן במחיקת המלים "היום שבו נמסרה לו מודעה לשלם", המצויות בסעיף-קטן (2) מאותו סעיף, והחלפתן במלים "היום או הימים שנקבעו לתשלומ".

4. סעיף 6 א של הפקודה העיקרית מתוקן בזה בהחלפת סעיף-קטן (1) ממנו בסעיף-הקטן הבא: —

(1), כל בעל נכס-בית הנמצא באיזור כל-שהוא שעליו עשוי המס להיות מוטל בתוקף צו או צווים שניתנו לפי סעיף 3, המוכר או המחליף אותו נכס-בית או מעבירו מרשותו באופן אחר באיזור דרך שהיא ביום האחד באפריל הקרוב ביותר שלאחר תאריך הטלת המס על אותו איזור כנ"ל או לאחר תאריך זה, או לאחר היום האחד באפריל, 1942, — הכול לפי התאריך המאוחר יותר — וכל אדם הנעשה באותו יום האחד באפריל או לאחריו בעל כל נכס-בית בתחומי אותו איזור בדרך ירושה, ימסור מיד — בטופס שייקבע לכך — הודעה על כך לפקיד המחוז המנהל את האיזור שבו מצוי אותו נכס-בית".

5. סעיף 8 של הפקודה העיקרית מופקע בזה ומחולף בסעיף הבא: —

8.—(1) מושל המחוז רשאי, לפי שיקול דעתו, למחול על המס — בין על כולו ובין על חלק כל-שהוא ממנו — לגבי שנה כל-שהיא ביחס לנכס-בית כל-שהוא, ששוויו השנתי הנקי אינו עולה על הסכום שייקבע, אם מוצדקת מחילה כזאת — לדעתו — מטעמי דלות.

סעיף 8 של הפקודה
 העיקרית הופקע
 והוחלף בסעיף אחר.

„מחילות.